

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. szeptember 13.
(vasárnap)

Földvári Tibor

OTT LESZ A SZÍVEM MINDENKOR

Énekek: 84,1; 165; 395,1-2; 658,1-3

Lekció: 1Korinthus 6,12-14; 18-20

Alapige: 1Királyok 9,1-7

Amikor Salamon befejezte az ÚR házának és a királyi palotának az építését és mindazt, amit még építeni kívánt, megjelent az ÚR Salamonnak másodszor is, ahogy korábban megjelent neki Gibeóban. Azt mondta neki az ÚR: Meghallgattam imádságodat és könyörgésedet, amellyel könyörögtél előttem. Megszenteltem ezt a templomot, amelyet építettél, és örökre abba helyezem nevemet. Ott lesz a szemem és a szívem is mindenkor. És ha egyenes és tökéletes szívvel jársz előttem, ahogy atyád, Dávid, és úgy cselekszel mindenben, ahogy megparancsoltam neked, és megtartod rendeléseimet és végzéseimet, megerősítem birodalmad trónját Izráelen mindörökké, ahogy megígértem atyádnak, Dávidnak e szavakkal: Nem fogy el a te nemzetségedből való férfi Izráel trónjáról. De ha ti és fiaitok elszakadtok tőlem, és nem őrzitek meg parancsolataimat és végzéseimet, amelyeket elétek adtam, hanem elmentek, és idegen isteneknek szolgáltok, és meghajoltok azok előtt, kigyomlálom Izráelt e föld színéről, amelyet nekik adtam. És e házat, amelyet nevemnek szenteltem, elvetem a szemem elől, és Izráel példabeszédül és gúny tárgyául lesz minden nép előtt.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, számunkra az Úr napja, a vasárnap az Úr Jézus feltámadása emléknapja minden héten és mi így kezdhetjük a hetet, és köszönjük, hogy mindezt a gyülekezet közösségében, itt a templomépületünkben. Hála-sak vagyunk a te népedért, de elsősorban hála-sak akarunk lenni most is az Úr Jézusért, aki Megváltó és Megtartó számunkra. Köszönjük, hogy bennünket is lelki módon megújítottál, új életet adtál, amikor a bűnből hozzád tértünk.

De Urunk, ha a szívünkben lenne bármi, az életünkben, ami hamisság, amiről a most felolvasott igeszakaszban is szóltál, kérünk, tisztíts meg bennünket. Tu-

OTT LESZ A SZÍVEM MINDENKOR

dod, Urunk, hogy nem akarunk megmaradni a bűnben, annak a szabadságnak az örömeivel akarunk élni, amelyre Krisztus megszabadított.

Tudod azt is, hogy mennyire tele van a gondolatunk, az érzésünk itt, az országunkban, Kárpátalján az ukrán háború miatt sokféle nehézséget szenvedő testvéreink iránt érzett szeretetünkért, félelemmel, aggodással. Kérünk arra, Urunk, hogy most hadd tudjunk rád figyelni egyedül.

Szenteld meg jelenléteddel azokat a testvéreinket is, akik bármi miatt nem tudnak velünk lenni fizikailag. Ajándék, Urunk, hogy mi egy nép lehetünk tebened, és köszönjük azt a titkot, hogy a testünk és a mi közösségünk a Szentlélek, az Isten temploma lehet.

Kérünk, taníts bennünket most is, szólj a te igéden keresztül, vigasztalj, bátoríts, erősíts bennünket, Jézus érdeméért.

Ámen.

Nyáron csendehétről értem vissza, amikor láthattam egy szombati napon az elkészült épületeket, már nemcsak a templomunkat, hanem a közösségi termeket is, illetve az udvart. Olyan öröm volt arra gondolni, amit még otthoni lelkipásztorom, Sipos Ete Álmos tiszteletes úr hangsúlyozott mindig, hogy Isten népének az Úr iránti szeretetét az is mutatja, ahogy szereti azt a helyet, azt a templomot, ahol összegyűl dicsőíteni őt.

Több igehirdetésben is hallottuk már ezekben a hetekben, hogy ami az Ószövetségben a szent sátor, illetve az állandó épület, a templom volt, az a szó lelki értelmében számunkra a hívó ember teste, valamint a hívó emberek közössége. Ezért mi bárhol, ahol vagyunk, az élet istentiszteletét éljük meg. Itt minősítetten a templomépületben, de nem a templom teszi az Isten jelenlétét, hanem Isten népének a közössége, ahol egybegyűlünk, és ezért szoktuk így mondani: az Úr házában. Fontos, amikor egy épület megújul, és megújulhatott a pasaréti templomunk, ez valamilyen módon azért hirdeti azt is, hogy a szívünk is megújult. Lehet, hogy még nagyobb örömmel jövünk, mert olyan jó ide jönni, olyan szép itt minden, itt olyan könnyű talán az Istent tisztelni.

A lelkipásztornak ez a munkahelye, most így gondoljanak a testvérek rám meg a lelkészkollegákra, hogy ami neked talán a világi hivatásod, munkahelyed, az a lelkipásztornak a templom. Ő is mindig örömmel van itt? Mindig örömmel tiszteli az élet istentiszteletével az Urat? Nem mertem megnézni tegnap a Fradi – Újpest meccset, mert félttem, hogy nehogy az eredmény esetleg befolyásolja negatívan a mostani szolgálatomat. A gyülekezetünkben vannak fradisták és újpesti szurkolók. Hogy éreztétek magatokat – nem tudom a végeredményt – a meccs után? Hogyan tiszteli az Istent egy focimeccsen a hívó ember? Mert ami Salomonnak a templom volt és az ő népének, nekünk az élet istentisztelete.

Nem mertem meghallgatni a híreket sem ma reggel, mert nagyon nehéz megélnem. Hallva a híreket – most egyre kevesebbet hallunk Ukrajnáról, pedig biztos, hogy ott is vannak bajok –, mert most más a nagy hír, ami miatt biztos ti is aggódtok és a gyermekeiteket, unokáitokat féltitek, a migránskérdés, ahogy ehhez hozzááll az unió, ahogy a vezetőink a helyükön vannak, vagy úgy érezzük, hogy talán nincsenek a helyükön... Sokféle gondolat van ezzel kapcsolatban is az éle-

tünkben. És hogyan tudtok imádkozni a vezetőink döntéseiért? Magyarorszáért? Közben hogyan imádkozunk azokért, akik miatt van ez az egész? Akik tudjuk, hogy nem az élő Urat tisztelik? Hogyan élem meg az élet istentiszteletét hallgatva a híreket, látva a médiát? Mi tölti be a szívemet imádságban? Van-e miben megújulni esetleg? Vagy van-e miben hálát adni az Istennek, hogy köszönöm, Uram, hogy a helyemen lehetek.

A bibliai történet üzenete ugyanis most bennünket mindenképpen meg akar szólítani abban, hogy hogyan áll az élet istentisztelete az életünkben. Hallottuk ezt a kifejezést a 'szív' szóval – tökéletes és egyenes szívvel járnak előttem mint Dávid, a te atyád –. De ennél van egy még fontosabb, és az első gondolat ez lesz, és igazából ez a legdöntőbb, hallottunk az Úr szívéről is: ott lesz az én szemem és az én szívem mindörökké, mindenkor.

Mert ha olvastuk reggel esetleg a Királyok 1. könyve 11. részét, láthattuk, hogy Salamon idősebb korára hogyan hajolt el az Úrtól. Rettenetes olvasni azt a történetet, hogy a hívő király, aki nagyon szerette az Urat, bálványimádó lesz a végén. És vigyázni kell, hiszen ott volt a templom, zajlott az áldozati szertartási kultusz Jeruzsálemben, de Salamon, aztán miatta a nép is elfordult az Úrtól. A Királyok könyve végig erről beszél, sajnos nagyon sokszor, hogy a királyok és a nép azok idejében hogyan hajolt el az Úrtól.

A mi esetünkben még inkább döntő. Jaj annak, aki látszólag az Urat akarja mutatni az életében, de közben a szíve nem az Úré. Nem tud tökéletes, egyenes szívvel járni akkor. Salamon életében a probléma éppen az volt, amit itt az Úr a kijelentésben közölni akart. Mit tudunk meg az Úr szívéről – ezt vizsgáljuk meg először –, aztán pedig, hogy aki ennek tudatában éli a hétköznapi életét, és a templomban is vasárnaponként vagy bármikor, ha itt vagyunk, hogyan élheti meg szívéből, teljes szívéből Isten iránti szeretetét.

Az önmagában már Istennek a Salamon, valamint a nép iránti szeretetét igazolja, hogy másodszor is megjelent ennek az uralkodónak. Emlékszünk, hogy Salamon nagyon szerette az Urat, a templomépítése, az imádsága is – a 8. részben olvashattuk – jelzi, hogy ő nagyon ambíciózus uralkodó volt, nagy tervei voltak, de ezt mindig annak a tudatában élte, hogy én az Úr eszköze vagyok. Emlékeztek, hogy a bölcsességet is, az értelmes szívet – ez olyan szép kifejezés –, az értelmes szívet is azért kérte az Úrtól az első megjelenéskor ott Gibeonban, hogy a helyemen lehessenek mint uralkodó. Az uralkodás hivatásának, karrierépítésének minden egyes lépését úgy tegyem, hogy szeretlek téged és szeretem a népedet. És valamiért Isten érdekes módon jelezni akarta Salamonnak itt az uralkodása csúcán a templomépítés elkészültével, felszentelésével, hogy én itt vagyok ám neked továbbra is.

A köd betöltötte az Úr templomát, Isten jelezte, hogy ott vagyok, veletek vagyok, elfogadtalak benneteket, megszenteltem a házat – hallottuk itt mondta is Isten megint. De az ő jelenlétét minősítetten akarta mégis mutatni, másodszor is megjelent. Itt olvastuk ezt a kifejezést: ott lesz az én szemem. Ezt egyébként kérte is a király az imádságban, a 8. rész 29. versében majd nézzük meg: legyenek ott a te szemeid, legyen ott a te szemed, mindig tekints a házra, Uram, meg hallgasd meg az imádságot. De Isten hozzá akarta tenni ennél a megjelenésnél szavában

OTT LESZ A SZÍVEM MINDENKOR

azt is, hogy nemcsak a szemem, hanem ott lesz a szívem is. Károliban így van: ott lesznek az én szemeim és az én szívem mindenkor.

A szem, az Isten szeme – ott lesznek az én szemeim – mindig a törődést mutatja. Most majd három kisgyermek keresztelője is lesz, a sákrámentumi jegyben is látjuk Isten szeretetét, de a gyermekek életében megfigyelhetjük, vagy mikor mi is gyermekek voltunk, emlékezhetünk, hogy ha valami izgalmat akartunk tenni, amit lássanak meg a szüleink, akkor mindig úgy figyeltünk rájuk fél szemmel vagy mindkét szemünkkel, hogy akkor ugye néztek és látjátok, hogy éppen most mit teszek. Vagy ha baj volt, akkor sokszor elég volt az a pillantás, amivel odatekintünk a szüleinkre és látjuk, hogy figyelnek, látnak, lehet, hogy baj van és valamitől éppen félek, de a szüleim törődnek velem, az odafigyelésükkel, a szemük rajtuk lételemmel ezt mutatják.

Ez is tehát jelzi már az isteni közelséget meg a törődést. És talán érezzük, hogy a szív, az Isten szíve, ott lesz az én szívem kifejezés még mélyebbre megy. Hadd emeljem ki, hogy ezt a szót, hogy a 'szívem', a legtöbbször a hívő emberek vagy Isten népe mint közösség szíve említéséről írva beszél a Szentírás. Nagyon kevés helyen van szó erről, hogy az 'én szívem', az 'Úr szíve'. Itt mindenképpen. Az ő egész lényét valami betölti, az ő terveit és tetteit az határozza meg, amit ez a kifejezés hordoz, az 'én szívem'. Amikor Isten az ő vágyait, az ő terveit, az ő akaratát, az ő isteni szeretet érzéseit akarja megosztani az övéivel – ott lesz az én szívem. Bármikor Salamon, ha ott vagy a templomban te is, meg a nép is, ezt tudjátok. Nemcsak úgy ott vagyok, törődöm veletek, gondoskodom rólatok – ez is nagyon nagy dolog –, hanem hadd mondjam egyszerűen: szeretlek benneteket. Hogy ott van az Isten szíve, ez azt mutatja, hogy micsoda szeretet van az Isten részéről.

Salamon, amikor megszületett, Nátán prófétán keresztül Isten megüzente Dávidnak és az édesanyjának Betsabénak, hogy Salamon mellett úgy is nevezi az Úr, hogy Jedidjá, ami azt jelenti, az Úr szeretettje. Hogy Salamont szerette az Isten, már a neve is hordozta, de most itt a templomépítésnél a királysága csúcán is ki akarja emelni. Salamon mindig tudjad, ott lesz az én szívem. Az Isten szeretetteljes jelenléte, ami határozza meg a te személyes életednek, a te hivatásodnak, királyi uralkodásodnak is minden részét, a te identitástudatodat ez határozza meg: ott lesz az én szívem, azaz te hozzám tartozol, te az enyém vagy, a templom is ezt mutatja. Én szeretlek téged.

Hallottuk az első igeszakaszból ott a Korinthusi 1. levél 6. részéből, de olvashattam volna ennek a levélnek a 3. részéből, illetve utalhatnék a Korinthusi 2. levél 6. részére, most azért mondom el, hogy megtudjuk, hogy három részben is beszél a Szentírás az újszövetségi értelemben vett templomról. Megfigyeltétek, hogy mi is hangzott el az előtt, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szentléleknek temploma, vagy a többenél, ti az élő Isten temploma vagytok vagy az Isten Lelke lakik köztetek, bennetek? Ez hangzott el, hogy „Avagy nem tudjátok?”. Avagy nem tudjátok, hogy...? Nagyon érdekes, hogy Isten valamiért már ott a korinthusi gyülekezetnél is ezt akarja kiemelni. Ahogy hallottuk, olvastunk nagyon csúnya bűnökről is, paráznaság. Megjegyezzem, ez kultuszi paráznaság is volt mindenképpen. Mert a korinthusiak mielőtt hitre jutottak, elfogadták az Úr Jézust és követői lettek, ők is mentek különböző bálványtemplomokba és olyanba is, ahol a kul-

tuszi parázñaság dívott. S voltak olyan hívő emberek, akik úgy érezték, hogy hát szabad vagyok arra, hogy oda is menjek megtérésem után. Mert – hallottuk a 12. versből: minden szabad, de nem minden használ. A régi életükből valami megmaradt.

Érdekes, hogy Isten, amikor őket mindenképpen figyelmezteti is, és ha kell, téged is hadd figyelmeztessen: vigyázz, a régi életed, amikor még nem az Úr uralta – vagy lehet, hogy még mindig nem az Úr uralja –, vigyázz, hogy a régi életed dolgai át ne vegyék az irányítást, nehogy az identitásodat az határozza meg, mintha nem az Úr lenne az életed központja, mintha nem az Úr szeretete töltene be. Mert nem az a kérdés, hogy hogy viselkedünk, hanem hogy mi határozza meg a viselkedésünket, az élet istentiszteletét. Avagy nem tudjátok? Ugye tudjátok, hogy kihez tartoztok, hogy a ti testetek az élő Isten temploma. De ez bátorít is.

A hétköz istentiszteleten már elmondtam példaként, most újra, meglátogattuk az egyik szolgáló testvérünket a kórházban, ott úrvacsoráztunk közösen, és fantasztikus volt átélni, hogy mennyire betölti minden súlyos baj, betegsége ellenére az Úr jelenléte tudata, a szeretetközösség, ahogy ott öten voltunk mint közösség az Isten templomaként és úrvacsoráztunk, és a testvérünk áradozott, hogy mennyire örül. Sőt még a szolgálatáról is beszélt. A csütörtöki istentiszteleten hangsúlyos volt az Úrnak végzett munka, szolgálat is. Betegen fekszem, meg se tudok mozdulni és az Úr temploma vagyok. Vagy ha arra gondoltok, hogy a házasságod, a családi életed és ahogy a bevezetőben jeleztem, ahogyan megéled a sportban vagy a szurkolásban vagy megéled a hazaszeretetet, a hazád iránti szeretetet ilyen nagyon kritikus körülmények között is a tettekben vagy az imádságban, ahogy imádkozunk a vezetőinkért. Tudod, hogy ki vagy? Tudod, hogy kihez tartozol? Mert ez határoz meg mindent.

Számunkra az Újszövetségben még tovább kell menni, mert az Isten szíve, hogy mit is jelent, hogy mennyire mély az ő szeretete, az megmutatkozott az Úr Jézusban. Emlékeztek, hogy a Jézus megkereszteltetésekor hangzott el az Atya mennyei hangja: te vagy az én szerelmes – szeretett – fiam, akiben én gyönyörködöm. Jézus identitását is ez határozta meg. Most az őneki mondott kijelentés mutatja, hogy ezt a szeretett, egyszülött Fiút adta az Isten, a mennyei Atya oda a keresztre, amit a sákrámentumban, a keresztelés során minősítetten is láthatunk, kifejezhetünk. Hogy mennyire mély az Isten szeretete, hogy kihez tartozol, úgy, ahogy vagy, kihez tartozhatsz, az az Úr Jézus személyében és megváltó művében látszik.

Isten a salamoni templomot a babiloni fogság idején elpusztította. Komolyan vette, amit mondott. Ha elhajoltok, én is elvetem a népet és a templom is elvész. Mert az Isten szíve, hogy ott van, ez annyira komoly, hogy az ő népét, ha kell ítéli is, de pontosan azért, hogy helyreállítsa. A babiloni fogságban a nép helyreállt. Aztán visszamentek és megint megépült a templom. Az Isten szíve még akkor is, amikor lehet, hogy ítéli az övéit, de kegyelmesen, szabadító módon, hogy álljanak helyre.

Az efézusi levél, ami a Jelenések könyvében szól az efézusi gyülekezet vezetőinek és a gyülekezetnek, emlékeztek, ezt mondja: az a panaszom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Nem szeretsz már úgy, ahogy korábban. S az Efézusi levél, amit Pálon keresztül írt a gyülekezetnek, ott meg bemutatja, hogy tényleg

OTT LESZ A SZÍVEM MINDENKOR

milyen szeretet volt a gyülekezetben. De annak a háttérében az volt, ami az 1-2-3. részekben kicseng ott a levélben, az efézusi levélben, hogy az Úr örökkévaló szeretete, amit Jézusban megmutatott és kijelentett. És mivel az Úr így érez, az ő szíve itt van velem, velünk, ezért ők is az Urat igyekeztek hűséggel szeretni. De az első szeretetedet elhagytad, már nincs az Isten a helyén. Az identitásodat más határozza meg.

Vajon amikor imádkoztok a migrációs problémákért, ahogy gondoltok az arabok érkezésére Európába, akkor a jövő szempontjából ott van ez a biztos tudat az életekben és az enyémben is: ott lesz az én szívem. A hívő ember és Isten népe közössége az Istent nem ismerők között is megmutatja, milyen az Isten szíve, kicsoda az Úr, kihez tartozva éljük meg az élet istentiszteletét. Gyertek ti is ehhez az Úrhoz! Isten igéje bátorítani vagy ha kell, inteni szeretne bennünket, tisztázzuk ezt. „Avagy nem tudjátok...?” Az ószövetségi szakasz fényében hiszed és vallod, hogy az életedben, a házasságodban, a családi életedben és itt hazánkban élve, bárhol is élünk, bárhol is vagyunk: ott lesz az én szívem. Mert ha igen, akkor ez tökéletes és egyenes szívvel való járást jelent az Úr előtt.

Erről egyszerűbben lehet beszélni, mert a hangsúlyos az előző volt és példákat is már mondtam. Salamon itt is még tökéletes és egyenes szívvel. Ez két szó az ősi nyelven: tökéletes, teljes, teljes erővel tesz valamit, jámbor, istenfélő, őszinte szívvel tesz valamit, tehát nem képmutató, nemcsak mutat valamit, de a lényeg hiányzik. Az egyenes pedig, amikor nem ide-oda futkos, futkorász, ide-oda elhajol, hanem amikor a célra figyelő tekintettel lépéseket tesz előre, lépésről lépésre látszik az életén, Salamonnak is uralkodóként, hogy szeret az Úr engem, velem van az Isten, törődik velem és én is teljes szívemből szeretem. Emlékeztek, Jézus maga azt mondta – nem is olyan régen ezt is olvastuk a Márk evangéliumában –, hogy hogyan szeressük az Istent. És ott is a teljes szív is elhangzott.

Csakhogy tényleg szomorú azt látni, hogy Salamon szíve mégis elhajolt. Vén korban Salamon bálványimádó lett. De jelzem nektek, hogy azért ezer feleséget ő sem tudott volna elvenni egy nap alatt. Hétszáz elsőrangú felesége volt és háromszáz másodrangú. Valamikor fiatalabb korában kezdődött a váltóállítás. Itt még, a másodszori megjelenés – 24. éve az uralkodásának, és 40 évig uralkodott –, Salamon az Urat nagyon szereti és halljuk, az Úr még inkább. És utána valami történt. A váltóállítás akkor történt, mikor az egyes mellé odakerült a három nulla. Ha csak egy felesége van, a fáraó lánya volt a felesége, ha csak egy felesége van, akkor Salamonnak kedves az Úr szava, amit a teremtéstörténetben, a mózesi törvényekben olvasott: tartsd meg az én rendeléseimet, végzéseimet, ragaszkodj azokhoz.

A váltó, most ezt a példát, képet azért akarom idehozni, a váltó a síneknél azt jelenti, hogy egy nagyon kicsi mozdulat. Észre sem lehet venni kezdetben, hanem amikor eltelik egy kis idő, már látszik, hogy másik vonalon megy a vágány, már nincs a helyén a vonat. A váltóállítás itt történt. Azért ragaszkodott a feleségeihez, aztán azért ment el bálványtemplomokba imádni azokat az isteneket meg az ő erkölcsét is ez jellemezte, mert már nem az határozta meg az identitását, hogy ott lesz az én szívem. Már nem az Urat szerette, már nem töltötte be az Úr iránta való szeretete.

Ezt mi nagyon jól tudjuk, testvérek, ezt mi megtanultuk, és ha megkérdezné valaki, elmondanánk bárkinek, hogy igen, nem az az igazi szeretet, hogy én szeretem az Istent, hanem hogy ő szeretett minket. János levelében ezt egyébként le is írja a Biblia. Salamon váltóállítása itt történt. Már nem ez tölti be az életét, ezért nem tökéletes szívvel szereti az Urat, nem ragaszkodik az Úrhoz, hanem minden máshoz.

Emlékeztek, hogy éppen Salamon születése Dávid oldalán mutatja, hogy ő milyen súlyosan vétett, amikor Úriástól elvette a feleségét, aztán megölette Úriást, de az Istennek tetszett az ő szeretetét, kegyelmét abban mutatni, hogy mégis Dávid és Betsabé házasságából adta Salamont, jelezve, hogy a bűnbánó király megújult, egészen új életet kezdhetett, és Isten maga mondja többször is: tökéletes szívvel követ engem. Dávid nem lett büntelen e bűne után, követett el vétkeket mindennap ő is mint király is, de ha az volt a kérdés, hogy mi határozza meg az életemet, Dávidnál az Úr iránta való szeretete.

A Korinthusi 1. levél 6. részében hallhattuk ezt a mondatot: minden szabad nekem, de nem minden használ. Ezért személyes példaként is hadd mondjam el nektek, de hátha valaki ugyanúgy küzd ezzel, hogy amikor nem az Úr az első az én életemben sem, akkor én szeretem ezt a mondatot megfordítani, hogy minden használ nekem, csak nem szabad. Mert tulajdonképpen én vágyom már valamire. Ha nem az Úr szeretete tölt be engem sem, akkor azért vannak vágyak, vannak elgondolások, tervek, de jó lenne... Csak hát nem szabad. Milyen kár, hogy Isten ígéje megtiltja. És hát lelkipásztorként nem szabad mutatni a gyülekezetben semmi rossz példát, tehát ezért se szabad. De érzitek, hogy óriási baj van. Hadd mondjam nektek, hogy az én szívemet hihetetlen félelem és aggodás töltötte be a mostani helyzet miatt, ami itt a népünkkel, országunkkal vezetőinket támadva van meg az unióban, és elkezdtem félve imádkozni. A félelem töltött el. És olyan jó volt, hogy ez az igei üzenet engem is bátorított. Minden szabad? De azért nem használ, mert tudom, hogy nem kedves az Úrnak. És ha az Úr az első, ha az ő szeretete tölt be, akkor szabad vagyok.

Jézus Krisztust említem itt a végén. „Te vagy az én szerelmes fiam, akiben én gyönyörködöm.” Ez határozta meg az identitását, jött a kísértő rögtön, a pusztai negyven napos böjtölése, éhezik már, Jézusnál is a kenyérkérdés (mondd, hogy a kövek változzanak kenyérré), a bálványimádás (az egész világot neked adom, csak engem imádj). És Jézus mit tesz? Azt mondja: meg van írva. Az én szívemet az tölti be, hogy az Atya szeret engem és én is őt, hát épp most mondta negyven nappal ezelőtt: te vagy az én szerelmes fiam, szeretett fiam. Jézus így élte meg, hogy teljes szívvel az Atyát. Ezért vállalta megváltó halálát. Jézus megváltó halála azért is bekövetkezett, hogy mi teljes szívvel szerethessük az Urat. De ez annak a függvénye és azon múlik, ha merjük hinni, mert ő teljes szívvel szeret. Ott lesz az én szívem.

Bátorításul újra: ott lesz az én szívem a te testedben, bárhol is vagy, ott lesz az én szívem a te házasságodban (ha még nem hívó a házastársad, meg van szentelve), a családi életedben (a gyermekeitek is szentek). Ott lesz az én szívem, ahogy élsz egy országban, egy nép életében megéled a hazaszeretetet, ott lesz az én szívem, amikor sportolsz, bárhol, ahol vagy, ott lesz az én szívem. Ezért járj tökéletes szívvel és egyenes szívvel lépésről lépésre!

OTT LESZ A SZÍVEM MINDENKOR

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, áldunk azért téged, hogy valóban az Egyszülöt-tet, a Szeretettet adtad értünk is. Köszönjük, hogy ezért lehet új életünk. De azt is köszönjük, hogy ezért lehet ma is elfogadni a kegyelmet, ha valaki nélküled élne még mindig. Köszönjük, Urunk, hogy az Úr Jézus által a vele való szeretetközös-ségben mi is élhetünk tökéletes, egyenes szívvel, szeretve téged. Mi azt kérjük, hogy valóban ez határozza meg a családi életünket, a munkánkat és itt hazánkban is az életünket.

Ezért, Urunk, valóban ennek a reménységében, örömeivel, békességével akar-juk kérni, segítsd meg vezetőinket minden nehéz döntés meghozatalához is, hadd tudjanak bölcsék lenni és határozottak. És könyörgünk, Urunk, az érkezőkért, a migránsokért, bárcsak ők is hallanák az ígét. Urunk, egyedül te tudsz megoldást adni. Mi védelmedet kérjük és kegyelemet.

Kárpátalján is a magyar testvéreinknek segítségedet, megtartó szeretetedet, segíts őértük is hűséggel imádkozni. Hadd kérjük, hogy adj békességet hamar.

Köszönjük, Urunk, hogy kegyelmedbe ajánlhatjuk azokat a testvéreinket, akik nincsenek itt, mert külföldön vannak vagy vidéki tanulmányaikat folytatják vagy mert betegágyon fekszenek otthon vagy a kórházban. Köszönjük, hogy nekik is, rá-juk is igaz: a ti testetek és a ti közösségetek templom. Hadd éljenek ennek az örö-mével.

Kérünk, Urunk, segíts bennünket a múltra nézve, ha fájnak a bűneink, ha nem tudunk helyrehozni kapcsolatokat, dolgokat, amiket pedig nagyon szeretnénk, az se tudjon visszahúzni, hanem lássunk téged, szeretetedet és éljünk az új életben. Az élet istentiszteletét így is hadd tudjuk megélni örömmel.

Köszönjük azt a reménységet, ami vár ránk Jézus eljövetelekor.

Hallgasd meg most a csendben elmondott imádságunkat is, Jézus érdeméért, Atyánk.

Ámen.

Csillag, csillag... 658,1-3

Min - dig ve - lem, U - ram, min - dig ve - lem,
Nem mond - tad - é, U - ram, hí - ve - id - nek:
Még ha nem lát - hat is gyar - ló sze - mem.
„Szent - lel - kem lak - ni fog ti - ben - ne - tek.”
A - zért ez é - ne - kem: Vé - lem van Is - te - nem,
Temp - lo - mod - dá en - gem tégy hát, és légy ve - lem,
Vé - lem van Is - te - nem, min - dig ve - lem.
Tégy hát, és légy ve - lem, min - dig ve - lem.

3. Megfeszítve Veled, új életben
Élek most, nem, nem én, Te élsz bennem.
Hit által élek már, mert Jézus vélem jár,
Mert Jézus vélem jár, énvélem jár.